

ната охридска архиепископия-патриаршия, на която отоманския султанъ Мустафа III въ 1767 г. бѣше отнелъ гражданскитѣ привилегии, по настояването на тогавашния цариградски патриархъ Самуилъ I, който противоканонически бѣше завладѣлъ всички църковни области на древната апостолска българска или първо-юстиниановска църква въ Иллирия, въпрѣки осмото правило на третия вселенски съборъ. Православния народъ и църковнитѣ клирици, които населяватъ църковния диоцесъ на древната западна апостолска иллирийска църква, се обръща съ просба до отоманското правителство и искатъ да се повърнатъ гражданскитѣ привилегии на древната апостолска българска самостоятелна църква, на която сж били отнети отъ отоманския султанъ Мустафа III въ 1767 г., по настояването на тогавашния цариградски патриархъ Самуилъ I, слѣпия служителъ на елинизма. Справедливото отоманско правителство като е разгледало справедливата просба на православния народъ и църковнитѣ клирици, които населяватъ църковния диоцесъ на древната западна апостолска българска или първо-юстиниановска самостоятелна църква въ Иллирия въ Македония, на основание императорския архивъ намиратъ за справедлива просбата на православния народъ и църковнитѣ клирици и повръщатъ гражданскитѣ привилегии на древната българска самостоятелна църква въ Македония, съ императорски ферманъ отъ 28 февруари 1870 г. Гражданската власть може да отнима и да повръща само гражданскитѣ привилегии на поместнитѣ самостоятелни църкви, но църковнитѣ привилегии, които сж дадени на поместнитѣ самостоятелни църкви отъ вселенскитѣ събори, никаква духовна и светска власти не могатъ да ги отнематъ и унищожаватъ, защото църковнитѣ привилегии сж вѣчно неизменни, както и църковнитѣ области на поместнитѣ самостоятелни църкви, отъ които се състоятъ тѣхнитѣ църковни диоцези, си оставатъ вѣчно неизменни, съгласно осмото правило на третия вселенски съборъ.

Руския църковенъ историкъ господинъ Голубински, подиръ повръщанieto на гражданскитѣ привилегии на древната самостоятелна българска църква, въ своето съчинение „О православнихъ церквей: Болгарской, Сербской и Руманской“, на 328 стр. той прави такова невѣрно разсѣждение: „Вий держить ли себе на етотъ разъ турецкое правительство или съ нова отложивъ дело въ долгий